ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΑΧ. ΜΙΑ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΣΤΕΦ. Ι. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ

ΓΡΑΦΕΙΑ:
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 53 ΑΡΙΘ. ΤΗΛ. 3-01
ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ ΛΕΩΦΟΡΟΣ ΣΩΚΡΑΤΟΥΣ ΑΡΙΘΜΟΣ 12
ΕΝ ΘΕΣΝΙΚΗ ΟΔΟΣ ΠΛΑΤΩΝΟΣ (ΔΙΑΣΤ. ΕΓΝΑΤΙΑΣ)
ΕΝ ΠΑΤΡΑΙΣ ΠΛΑΤΕΙΑ ΓΕΩΡΓΙΟΥ Α'. ΤΗΛΕΦ. 1-98
ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ—ΠΙΕΣΤΗΡΙΑ ΣΤΟΑ ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ
ΤΗΛΕΓΡ. ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ: "ΠΡΩΪΑΝ„

Η ΠΡΩΪΑ

ΑΘΗΝΑΙ, ΕΤΟΣ Β'. ΑΡ. 474

ΠΕΜΠΤΗ
24
ΜΑΡΤΙΟΥ 1927
ΑΝΑΤΟΛΗ ΗΛΙΟΥ ΩΡΑ 6 Λ. 25 ΔΥΣΙΣ ΗΛ. ΩΡΑ 6 Λ.39
ΖΑΧΑΡΙΟΥ ΟΣΙΟΥ

Ο ΚΑΙΡΟΣ
ΘΕΡΜΟΚΡΑΣΙΑ ΜΕΓΙΣΤΗ 21.7 ΕΛΑΧΙΣΤΗ 11.1. ΜΕΣΗ
ΥΓΡΑΣΙΑ ΟΛΙΓΗ. ΑΝΕΜΟΙ ΙΟΝΙΟΝ ΒΟΡΕΙΟΔΥΤ. ΑΣΘΕΝ.
ΘΑΛΑΣΣΑ ΑΙΓΑΙΟΝ - ΙΟΝΙΟΝ ΟΛΙΓΟΝ ΤΕΤΑΡΑΓΜΕΝΗ.
ΒΑΡΟΜΕΤΡΟΝ: 760,3

ΤΙ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΓΙΝΗ

ΔΙΑ ΝΑ ΛΑΒΩΜΕΝ ΔΑΝΕΙΟΝ ΤΟΝ ΙΟΥΝΙΟΝ

ΑΙ ΑΠΕΝΑΝΤΙ ΜΑΣ ΔΙΑΘΕΣΕΙΣ ΤΗΣ Κ.Τ.Ε.

Παρὰ προσώπου ἐσχάτως ἐπανελθόντος ἐκ Γενεύης ὅπου ἠδυνήθη νὰ ἐκτιμήσῃ ἐκ τοῦ ἐγγὺς τὰς διαθέσεις τῆς Κ.Τ.Ε. ἀπέναντι τῆς Ἑλλάδος, ὅσον ἀφορᾷ τὸ συμπληρωματικὸν δάνειον, μᾶς δίδονται πρὸς δημοσίευσιν αἱ ἀκόλουθοι ἀληθῶς ἀρουσῆμαντοι πληροφορίαι, ἐφ' ὧν ἐφιστῶμεν τὴν προσοχὴν τῆς Κοινῆς Γνώμης καὶ πρὸ πάντων τῶν οἰκονομικῶν μας ὑπηρεσιῶν:

Κατὰ τὴν λήξασαν σύνοδον τῆς Κ. Τ. Ε., μολονότι ἡ Ἑλλὰς δὲν εἶχεν ὑποβάλει αἴτησιν περὶ συμπληρωματικοῦ Προσφυγικοῦ Δανείου, ἡ Δημοσιονομικὴ Ἐπιτροπὴ, ἐξετάζουσα τὴν 13ην ἀνοῦς Ἐπιτροπὴ, ἐξετάζουσα τὴν 13ην ἔκθεσιν τοῦ αὐτονόμου ὀργανισμοῦ προσφυγικῶν, ἐπελήφθη ἐμμέσως τοῦ ζητήματος τούτου καὶ ἐξέδωκε τὸ ὑπὸ ἡμερομ. 9 Μαρτ.1927 ἀνακοινωθὲν, δι' οὗ ἐδήλωνε ὅτι,ἐξετάσασα τὰς ὑποβληθείσας αὐτῇ προσφορὰς, τῶν κ.κ. Δενδραμῆ, Ἐπιτραμμένου τῆς Ἑλλάδος ἐν Βέρνῃ, καὶ Μαντζαβίνου, διευθ. τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, ἐπὶ τῆς οἰκονομικῆς καταστάσεως τῆς Ἑλλάδος ἐν σχέσει μὲ τὸ 6ον ἄρθρον τοῦ Πρωτοκόλλου τοῦ Σεπτεμβρίου 1923, συμφώνως μὲ τὸ ὁποῖον ἡ Ἑλλὴν. Κυβέρνησις εἶχε ἀναλάβει τὴν ὑποχρέωσιν νὰ ἰσοκελίση τὸν προϋπολογισμόν της ἐντὸς τοῦ βραχυτέρου δυνατοῦ χρονικοῦ διαστήματος, ἀναθέτει εἰς τὴν Γραμματείαν τῆς Κ. Τ. Ε. τὴν συλλογὴν πληροστέρων πληροφοριῶν ἐπὶ τῶν ἑλληνικῶν οἰκονομικῶν πραγμάτων μέχρι τοῦ Ἰουνίου, ὁπόταν συνέπιπτεν ἡ προσεχὴς Σύνοδος τοῦ Συμβουλίου τῆς Κ.Τ.Ε. Αἱ πληροφορίαι αὗται εἶνε κατὰ τοσοῦτον μᾶλλον χρήσιμοι, προσέθετε τὸ ἀνακοινωθὲν, καθ' ὅσον, κατὰ τὴν γνώμην τῆς Ἐπιτροπῆς, ἡ συμπλήρωσις τοῦ ὅλου ἔργου τῆς ἀποκαταστάσεως τῶν προσφύγων δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ συντελεσθῇ ἄνευ συμπληρωματικοῦ δανείου, διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ ὁποίου, ἡ Δημοσιονομικὴ Ἐπιτροπὴ θὰ εἶχεν ἀπόλυτον ἀνάγκην τῶν ζητουμένων πληροφοριῶν.

Θὰ ἦτο περιττὸν νὰ προσθέσῃ τις ὅτι ἐξ αὐτοῦ τούτου τοῦ ἀνακοινωθέντος, καταφαίνεται ἡ εὐμενὴς διάθεσις τῆς Ἐπιτροπῆς, καὶ γενικώτερον τῆς Κ.Τ.Ε. νὰ συντελέσῃ εἰς τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ δανείου τὸ ὁποῖον ἔχομεν ἀνάγκην διὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ ὅλου ἔργου τῆς ἀποκαταστάσεως τῶν προσφύγων. Ἡ Ἐπιτροπὴ αὕτη τῆς Κ.Τ.Ε. εἶνε πολὺ φυσικὸν νὰ ὑπαγορεύεται ἐκ τοῦ ἠθικοῦ καθήκοντος καὶ συμφέροντος τὸ ὁποῖον ἔχει νὰ μὴν ἀφήσῃ ἡμιτελὲς τὸ, γενικωτέρας κοινωνικῆς σημασίας, διὰ τε τὴν Βαλκάνια καὶ τὴν Εὐρώπην, ἔργον της τοῦτο.

Ἐλέχθη ὅτι οἱ παγκοσμίου φήμης ἐμπειρογνώμονες, ἀπὸ τοὺς ὁποίους ἀποτελεῖται ἡ Δημοσιονομικὴ Ἐπιτροπὴ τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν, ἐξαρτοῦν τοῦτο ἐκ τῆς πλήρους ἐξασφαλίσεως τῶν ἀναγκαιούντων κεφαλαίων ὑπὲρ τῶν ὁποίων ἐπιζητεῖται καὶ ἡ ἐπιβολὴ ἐλέγχου. Ἐλέχθη ἐπίσης, καὶ κατὰ κέρας ἐπανελήφθη, ὅτι ζητεῖται ἡ ἐπέκτασις τῶν δικαιωμάτων τοῦ Δ. Ο. Ε. ὡς καὶ ὅτι ἡ σύναψις τοῦ συμπληρωματικοῦ Προσφυγικοῦ Δανείου συνδυάζεται μὲ τὴν ἐπιβολὴν γενικωτέρου δανειακοῦ μηχανισμοῦ καὶ οἰκονομικῶν μέτρων τὰ ὁποῖα θὰ ἐθάρυνον ἠθικῶς τε καὶ ὑλικῶς τὴν Ἑλλάδα.

Πρέπει νὰ ὁμολογηθῇ ὅτι ἡ μέχρι τῶν ἐκλογῶν τοῦ Νοεμβρίου π. ἔ. ἐπικρατήσασα ἀνώμαλος κατάστασις συνετέλεσε, ὥστε νὰ μὴ καταστῇ ἐφικτὴ ἡ λῆψις μέτρων ἐν ἁρμονίᾳ μὲ τὰς, ὑπὸ τοῦ 6ου ἄρθρου τοῦ πρωτοκόλλου, τοῦ Σεπτεμβρίου 1923, ἀναληφθείσας ὑπὸ τῆς Ἑλλάδος ὑποχρεώσεις, ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἰσοκέλισιν τοῦ προϋπολογισμοῦ της. Ἐξ ἄλλου ἡ ἐπιβολὴ τῶν ἀποτελεσματικῶν μέτρων τὰ ὁποῖα πρόκειται νὰ λάβῃ ἡ Οἰκουμενικὴ Κυβέρνησις, δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ ἔχουν συντελεσθῇ ἐντὸς τοῦ βραχέος χρονικοῦ διαστήματος.

Ἀλλ' ἐκτὸς τούτου εἰς τὴν Δημοσιονομικὴν Ἐπιτροπὴν, ἐξ ἀγνοίας ἢ παραδρομῆς, ἐδόθησαν πληροφορίαι παρὰ διαφόρων ἀνευθύνων πηγῶν (οὐχὶ ἄνευ κύρους), ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν μας ἀποτελεσμάτων ἢ προβλέψεων, αἵτινες δὲν συνεφώνουν μὲ τὰς δοθείσας ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως πληροφορίας.

Χωρὶς ποτὲ νὰ τεθοῦν ἐν ἀμφιβόλῳ ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς αἱ πληροφορίαι τῆς Οἰκουμενικῆς Κυβερνήσεως, τῆς ὁποίας ὁ σχηματισμὸς ἀποτελεῖ τὴν πραγματικοτέραν ἐγγύησιν παρὰ τοῖς κύκλοις τῆς Κ. Τ. Ε., ὅτι ἡ τάξις ἀποκατέστη ὁριστικῶς ἐν Ἑλλάδι, ἐξεφράσθη ἡ ἐπίμονος ἐπιθυμία, ἥτις διαφαίνεται καὶ ἐν τῷ ἀνακοινωθέντι, ὅπως, ἐπὶ τῶν ἀναγκαιουσῶν συμπληρωματικῶν πληροφοριῶν, δοθῇ ἡ εὐκαιρία εἰς τὴν Δημοσιονομικὴν Ἐπιτροπὴν νὰ λάβῃ ἀμεσωτέραν ἐπίγνωσιν τῆς οἰκονομικῆς μας καταστάσεως, ἥτις θὰ συνετέλει εἰς τὴν ὑπεύθυνον ἐκ μέρους της λῆψιν προτοβουλίας διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ συμπληρωματικοῦ Προσφυγικοῦ Δανείου.

Ἐὰν, φέρ' εἰπεῖν, μετὰ τὴν τοιαύτην ἄμεσον ἀντίληψιν παρείχετο ἡ ἐντύπωσις εἰς τὴν Δημοσιονομικὴν Ἐπιτροπὴν, ὅτι τὰ ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως προκρινόμενα μέτρα, ἦτο δυνατὸν, ἐλαφρῶς μεταβαλλόμενα, νὰ ἐπιφέρουν λυσιτελέστερα ἀποτελέσματα καὶ ἐφ' ἑσον εἰς τὴν ἀντίληψιν ταύτην προσεχώρει καὶ ἡ Κυβέρνησις, διερωτῶνται κατὰ τί ἠδύναντο νὰ μᾶς δίξουν ἢ νὰ μᾶς ἐλάφουν αἱ προτεινόμεναι τροποποιήσεις.

Ἐὰν ἐξ ἄλλου ἀπεδεικνύετο ὅτι, παρ' ὅλην τὴν ὀρθότητα, τὰ λαμβανόμενα μέτρα δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ φέρουν τὰ προσδοκώμενα ἀποτελέσματα, ἄνευ ἀφορήτου φορολογικῆς ἐπιβαρύνσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ, τότε θὰ ἦτο ἴσως ὀρθὸν νὰ γίνῃ σκέψις γενικωτέρας οἰκονομικῆς ἐνισχύσεως τῆς Ἑλλάδος, ἵνα καταστῇ εὐκολωτέρα καὶ ἀνωδυνωτέρα ἡ ἐπούλωσις τῶν ἐκ τοῦ παρελθόντος τραυμάτων.

Παρέχεται ἐν γένει ἡ ἐντύπωσις ὅτι ἡ Κ.Τ.Ε. καὶ, δι' αὐτῆς, ἡ Δημοσιονομικὴ Ἐπιτροπὴ, δὲν θὰ ἤθελε νὰ συντελέσῃ εἰς τὴν ἔκδοσιν τοῦ συμπληρωματικοῦ Προσφυγικοῦ Δανείου ἄνευ πλήρους καὶ ἀμέσου ἐπιγνώσεως τῆς οἰκονομικῆς μας καταστάσεως, ἐκ τοῦ φόβου μήπως ἡ ἐξυπηρέτησις αὐτοῦ τούτου τοῦ δανείου ἀποβῇ καταστρεπτικὴ διὰ τὰ δημόσια οἰκονομικὰ τῆς Ἑλλάδος.

Τὸ τοιοῦτον ἐὰν ἔβλαπτεν ὑλικῶς τὴν Ἑλλάδα, θὰ ἐζημίωνεν ἠθικῶς τὴν Κ.Τ.Ε. καὶ θὰ ἐμείωνε τὸ κῦρος τῆς Δημοσιονομικῆς αὐτῆς Ἐπιτροπῆς, ἥτις εἶχε εἰς τὸ ἐνεργητικόν της, τὴν ἐντὸς βραχυτάτου σχετικῶς χρονικοῦ διαστήματος οἰκονομικὴν ἀνασύνταξιν τῆς Αὐστρίας καὶ τῆς Οὐγγαρίας.

Οὐδέποτε ὅμως ἔγινε σκέψις ἐπεκτάσεως τῶν δικαιωμάτων τοῦ Δ.Ο.Ε. ἢ ἐπιβολῆς ἐλέγχου ἀναλόγου μὲ τὸν ἐπιβληθέντα ἐν Αὐστρίᾳ καὶ Οὐγγαρίᾳ.

ΕΝΩ Η ΚΡΙΣΙΣ ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

Η ΙΤΑΛΟΣΕΡΒΙΚΗ ΔΙΕΝΕΞΙΣ ΚΑΙ ΤΟ ΑΛΒΑΝΙΚΟΝ ΖΗΤΗΜΑ

ΤΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΤΩΝ ΤΕΛΕΥΤΑΙΩΝ ΕΤΩΝ

Ἡ Ἰταλοσερβικὴ διένεξις εἰσῆλθεν εἰς κάποιαν χαλάρωσιν, ὅπως βεβαιοῦν αἱ πληροφορίαι ἐκ τῶν πρωτευουσῶν τῶν Μεγάλων Δυνάμεων. Εἶνε ὅμως ἀκόμη πρόωρον νὰ γίνεται λόγος περὶ ἐκλείψεως τῶν μελλοντικῶν ἀνησυχιῶν ἢ περὶ εὐρίσεως τοῦ τρόπου μιᾶς ταχείας καὶ ὁριστικῆς διαλύσεως τῶν αἰτίων καὶ τῶν ἀφορμῶν ποὺ ἐπροκάλεσαν τὴν ὀξύτητα τῶν τελευταίων ἡμερῶν. Μία δὲ ἁπλῆ ἀνασκόπησις τῶν γεγονότων τῶν τελευταίων ἐτῶν — τῶν διαδοχικῶν φάσεων, τὰς ὁποίας διῆλθον αἱ Ἰταλοσερβικαὶ σχέσεις καὶ τὸ ἀλβανικὸν ἰδιαιτέρως πρόβλημα, ἀρκεῖ νὰ καταδείξῃ πόσον δυσχερὴς —ἢ καὶ ἀδύνατος—εἶνε ἡ φιλικὴ διευθέτησις τῆς σημερινῆς ἐκκρεμότητος.

Αἱ συνδιασκέψεις τῆς εἰρήνης ἀφῆκαν τὰς σχέσεις μεταξὺ Ἰταλίας καὶ Σερβίας ἐπικινδύνως τεταμένας. Τὸ ζήτημα τοῦ Φιούμε καὶ τῆς ἐνδοχώρας του ἐκράτει τὰ δύο Κράτη εἰς διαρκῆ προστριβήν. Μόλις τὸν Νοέμβριον τοῦ 1920 κατορθώθη νὰ συναφθῇ ἡ συμφωνία τοῦ Ραπάλλο, δι' ἧς ἐπετυγχάνετο ἕνας προσωρινὸς διακανονισμὸς τῆς Ἰταλοσερβικῆς διαφορᾶς. Πρὸ δὲ τῆς μοναρχικῆς ἐξεγέρσεως ἐν Οὐγγαρίᾳ καὶ χωρὶς νὰ ἔχῃ ἐκλείψει ἡ ἀμφοτέρωθεν δυσπιστία, συνήφθη, τῷ 1921, ἡ συνθήκη ἀμυντικῆς συμμαχίας μεταξὺ τῶν δύο χωρῶν, ἀποσκοποῦσα εἰς τὴν ὑπεράσπισιν τοῦ μεταπολεμικοῦ καθεστῶτος ἔναντι πάσης προσβολῆς ἐκ μέρους τῆς Οὐγγαρίας καὶ τῆς Αὐστρίας.

Ἔκτοτε, παρὰ τὰς ἑκάστοτε ἀναφαινομένας διαφορὰς, ἐπῆλθε σημαντικὴ βελτίωσις. Ἡ Νοτιοσλαυΐα, ἔχουσα ἀνάγκην ἐσωτερικῆς ἀνασυγκροτήσεως, μετὰ τὸν ὑπερβολικὸν πλασιασμόν της, ἐπεδίωκε τὴν ἐξομάλυνσιν τῶν ἐξωθεν δυσχερειῶν. Ὁ κ. Μουσολίνι, καταλαβὼν τὴν ἀρχήν, ἐπεδίωξε δραστηρίως τὴν προσέγγισιν μετὰ τῆς Νοτιοσλαυΐας. Ποῖοι ἦσαν οἱ σκοποὶ του; Ἡ γαλλικὴ πολιτικὴ τὸν κατηγόρει ἀρ' ἑνὸς ὅτι ἤθελε νὰ προσεταιρισθῇ τὴν Νοτιοσλαυΐαν διὰ νὰ ἐπιτύχῃ τὴν διάσπασιν τῆς νεοπαγοῦς Μικρᾶς Ἀντάντ, ἥτις εἶχε συγκροτηθῇ διὰ τῶν ἀτύχων προσπαθειῶν τῆς Γαλλίας—καὶ ἀφ' ἑτέρου, ὅτι ἤθελε νὰ μεταστρέψῃ τὰς ἐδέκας τῶν Νοτιοσλαύων ἐθνικιστῶν ἀπὸ τῆς Ἀδριατικῆς καὶ τοῦ Φιοῦμε πρὸς τὴν νότιον βαλκανικὴν καὶ τὸ Αἰγαῖον.

Εἰς τὴν Νοτιοσλαυΐαν, τόσον ὁ μακαρίτης Πάσιτς, ὅσον καὶ ὁ κ. Νίντσιτς εἶχον ταχθῇ ὑπέρμαχοι τῆς Ἰταλοσερβικῆς προσεγγίσεως, παρὰ τὰς πολλὰς ἀντιδράσεις τὰς ὁποίας συνήντων ἐκ μέρους τῶν Κροατῶν καὶ τῶν Σλοβένων πολιτικῶν. Καὶ τὴν 27 Ἰανουαρίου 1924 ὑπεγράφετο εἰς τὴν Ρώμην τὸ «σύμφωνον φιλίας καὶ ἐγκαρδίου συνεργασίας», τὸ ὁποῖον ἐπηκολούθησαν αἱ περίφημοι συμφωνίαι τοῦ Νετροῦνο, δι' ὧν ἐρρυθμίζοντο ζητήματα ἀφορῶντα τὰς παραμεθορίους ἐπαρχίας, τὴν ναυσιπλοΐαν εἰς τὴν Ἀδριατικὴν καὶ ἐτέθεντο αἱ βάσεις μιᾶς οἰκονομικῆς συνεργασίας. Αἱ κρίσεις ὅμως καὶ τὰ ἐπεισόδια, ἅτινα εἶς τὴν Ἰταλοκρατουμένην Δαλματίαν, δὲν ἔλειψαν. Αἱ συμφωνίαι τοῦ Νετροῦνο προεκάλεσαν τὴν κατακραυγὴν τῶν Κροατοσλοβένων καὶ πολλῶν Παλαισσέρβων ἡ δ' ἐπικύρωσίς των δὲν κατέστη μέχρις ὥρας δυνατή.

Ὁπωσδήποτε ἡ προσπάθεια τῶν κυβερνήσεων Ρώμης καὶ Βελιγραδίου πρὸς σύσφιγξιν τῶν σχέσεων τῶν δύο χωρῶν ἐσυνεχίζετο, μέχρι σημείου ὥστε οἱ γαλλικοὶ κύκλοι νὰ ἀνησυχήσουν πλέον σοβαρῶς διὰ τὴν ὑπὸ τῆς Ἰταλίας ἀναπτυσσομένην δρᾶσιν τῆς ὑπὸ τῆς Νοτιοσλαυΐας. Καί, τὸν Φεβρουάριον τοῦ 1926 ὁ κ. Νίντσιτς ἐπεχείρησε τὸ ταξείδιόν του εἰς Ρώμην, ὅπως ἐξακολουθήσῃ αὐτοπροσώπως τὰς συνεννοήσεις, καὶ εἰς Παρισίους, ὅπως καθησυχάσῃ τοὺς Γάλλους ἰθύοντας.

Ἰδοὺ πῶς, μετὰ τὴν ἐπιστροφήν του, ἐχαρακτήριζεν ὁ κ. Νίντσιτς τὰς ἰταλοσερβικὰς σχέσεις (λόγος εἰς τὴν Σκουψίναν, 25 Μαρτίου 1926):

«Αἱ δύο χῶραί μας, συνδεόμεναι διὰ πολλαπλῶν συμφερόντων, εἰσέρχονται εἰς τὴν πραγματικὴν περίοδον τῆς φιλικῆς συνεργασίας εἰς τὰ πολυάριθμα πεδία, ὅπου τὰ συμφέροντά μας συνταντίζονται ἢ συμπληροῦνται. Ἡ ἀνταλλαγὴ ἀπόψεων, ἢν ἔσχον, ἐν μέσῳ ἀτμοσφαίρας φιλίας καὶ ἐμπιστοσύνης, μετὰ τοῦ κ. Μουσολίνι, ἐπεβεβαίωσε μέχρι πολὺ σημείου συμφέροντα σημαντικὰ προσανατολίζουν τὰς δύο χώρας μας πρὸς τὴν φιλίαν καὶ τὴν συνεργασίαν».

Ὀλίγος χρόνος ὅμως ἤρκεσε διὰ νὰ καταδείξῃ τὸ ὑπερβολικὸν τῆς αἰσιοδοξίας τοῦ κ. Νίντσιτς: μία νέα φάσις ἐνὸς παλαιοῦ ζητήματος, τοῦ ἀλβανικοῦ, καὶ ἕνας νέος συντελεστὴς τῆς Μεσογειακῆς πολιτικῆς, ἡ ἀγγλοϊταλικὴ προσέγγισις, ἐπέφεραν τὴν ματαίωσιν τῶν ἐλπίδων, τὰς ὁποίας ἐξέφραζεν ὁ κ. Νίντσιτς, καὶ τὴν πλήρη σχεδὸν ἀνατροπὴν τῆς καταστάσεως ἐκ τῆς ριζικῆς μετασχηματίσεως τῆς ἰταλικῆς πολιτικῆς.

Ὁ ρίπτων ἁπλοῦν ἐλέμμα εἰς τὸν χάρον τῆς Μεσογείου καὶ γνωρίζων κάπως τὴν ἱστορικὴν συγκρότησιν καὶ τὴν φυλετικὴν σύστασιν τῆς Ἀλβανίας, ἐννοεῖ εὐκόλως τὴν ἐξαιρετικὴν σημασίαν τοῦ «νευραλγικοῦ σημείου» τούτου τῶν Βαλκανίων: Ἡ Ἀλβανία, λουομένη ὑπὸ τῆς Ἀδριατικῆς, ἀποτελεῖ ἐν τῶν στοιχείων τῆς Μεσογειακῆς καὶ τῆς Βαλκανικῆς ἰσορροπίας. Ἡ ὀργανική της ἀδυναμία παρέχει βάσιν πολιτικῆς ἢ στρατηγικῆς διεισδύσεως εἰς τὴν Βαλκανικὴν Χερσόνησον. Ἡ δὲ συνεχὴς ἀστάθεια τῆς ἐσωτερικῆς καταστάσεώς της ὠθεῖ τὰς ἀνταγωνιζομένας φυλὰς καὶ τοὺς διαφόρους ἀρχηγοὺς εἰς τὴν ἀναζήτησιν, ἐκτὸς τῆς χώρας, κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἧττον προσκαίρων ὑποστηρίξεων πρὸς ἐπικράτησιν· κατ' ἀντίστοιχον λόγον, οἱ ἐνδιαφερόμενοι ὑποστηρίζουν ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι θὰ συντελέσουν εἰς τὴν αὔξησιν τῆς ἐπιρροῆς των. Καὶ οὕτω ἡ Ἀλβανία, ἀπὸ τῆς κηρύξεως τῆς ἀνεξαρτησίας της (ἡ ὁποία ἕως τώρα ἔμεινεν εἰς τὸ χαρτί), παρουσιάζεται ὡς πεδίον τῶν διεθνῶν ἀνταγωνισμῶν.

Ἡ Ἰταλία, εἰς τὴν ὁποίαν ἡ συνθήκη τοῦ Λονδίνου τοῦ 1915 παρεχώρει δικαιώματα προστασίας ἐπὶ τῆς Ἀλβανίας καὶ, ἡ Συνδιάσκεψις τῶν Πρεσβευτῶν εἶχεν ἀναγνωρίσει ἰδιαιτέραν ἔνταντι τῆς Ἀλβανίας θέσιν, μολονότι ἠναγκάσθη νὰ ἐκκενώσῃ τὴν Ἀβλῶνα, οὐδέποτε ἔπαυσε νὰ προπαγανδίζῃ μεταξὺ τῶν ἀλβανικῶν φυλῶν πρὸς ἑδραίωσιν τῆς θέσεώς των. Περὶ τὰ τέλη τοῦ 1923, τὰς τύχας τῆς Ἀλβανίας διηύθυνεν ἕνας Μουσουλμάνος φύλαρχος, ὁ Ἀχμὲτ Ζώγου, ὅστις ἐξεδήλου τὴν πρόθεσιν νὰ καταστήσῃ πραγματικὴν τὴν ἀνεξαρτησίαν τῆς χώρας του. Οἱ Ἰταλοὶ εἰργάσθησαν πολὺ διὰ νὰ τὸν ρίψουν. Καί, τῷ 1924, νέα ἐπανάστασις εἰς τὴν κατ' ἐξοχὴν χώραν τῶν ἐπαναστάσεων ἀνεβίβασεν εἰς τὴν ἀρχὴν τὸν σεβασμ. Φὰν Νόλι, πλήρως ἀφωσιωμένον εἰς τοὺς Ἰταλοὺς ὑποστηρικτάς του.

Τὸ καθεστὼς ὅμως τοῦ πολιτευομένου ἐπισκόπου ὑπῆρξεν ἐφήμερον. Οἱ Σέρβοι, βλέποντες ἐπικινδύνως ἐξαπλουμένην τὴν ἰταλικὴν ἐπιρροὴν, προσεταιρίσθησαν τὸν εἰς τὸ ἔδαφός των καταφυγόντα Ἀχμὲτ Ζώγου, καὶ οἱ ἴδιοι ὁμολογοῦν ὅτι τὸν ἐβοήθησαν διὰ νὰ ἀνατρέψῃ τὸν ἰταλόφιλον Φὰν Νόλι, ὅστις διεπεραιώθη εἰς τὴν Ἰταλίαν. Οἱ εὐρωπαϊκοὶ κύκλοι ἐξεδήλουν τόσε ἀηησυχίας, φοβούμενοι ὅτι ὁ κ. Μουσολίνι δὲν θὰ ἤμενεν ἀδρανής. Καὶ ἡ σιωπὴ τῆς Κονσούλτας ἐξέπληξε καὶ ἔδωκε λαβὴν εἰς ποικίλας ὑποθέσεις. Τὰ γεγονότα ὅμως ἀπέδειξαν, ὅτι ὁ κ. Μουσολίνι ἐπροτίμησεν ἄλλην μέθοδον ἀπὸ ἐκείνην τὴν ὁποίαν εἶχεν ἀκολουθήσει κατὰ τὸ πρόσφατον ἀκόμη ἐπεισόδιον τῆς Κερκύρας.

Κατὰ τὴν συνάντησιν του μετὰ τοῦ κ. Νίντσιτς ἐπροτείνεν εἰς αὐτὸν τὴν διαίρεσιν τῆς Ἀλβανίας εἰς δύο ζώνας ἐπιρροῆς: τὴν βόρειον, σερβικὴν, καὶ τὴν νότιον (μετὰ τῆς Ἀβλῶνος), Ἰταλικήν. Ἡ πρότασις ἀπερρίφθη ὑπὸ τοῦ κ. Νίντσιτς, ἡγεμόνες ὅμως τὰς ὑπονοίας τῶν κύκλων τοῦ Βελιγραδίου περὶ τῶν σχέσεων τοῦ Ἀχμὲτ Ζώγου μετὰ τῆς Ἰταλίας. Αἱ σερβικαὶ ἐφημερίδες ἤρχισαν νὰ ἐφιστοῦν τὴν προσοχὴν ἐπὶ τῶν προσποιθεισῶν τῆς τελευταίας ἐν Ἀλβανίᾳ. Ἡ δὲ «Πολίτικα» ἐδημοσίευε, τὸν παρελθόντα Ἀπρίλιον, σειρὰν ἄρθρων ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἡ μεταμόρφωσις τοῦ Ἀχμὲτ Βέη», δι' ὧν ἀπεκάλυπτεν ὅτι ὁ Ἀλβανὸς πρόεδρος, τὸν ὁποῖον ἡ Σερβία εἶχεν ἀναβιβάσει εἰς τὴν ἀρχὴν, λαβοῦσα εἰς ἀντάλλαγμα πλῆθος ὑποσχέσεων, εἶχεν ὑποταγῇ πλήρως εἰς τὴν Ἰταλικὴν ἐπιρροήν. Ἡ ὑπογραφὴ τῆς Ἰταλοαλβανικῆς ἐμπορικῆς συνθήκης, ἡ Ἰταλικὴ ἐπικράτησις εἰς τὴν δημιουργίαν τῆς τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἀλβανίας, ὁ ρόλος τῆς Ἰταλικῆς «Ἑταιρείας διὰ τὴν οἰκονομικὴν ἀνόρθωσιν τῆς Ἀλβανίας δὲν ἦσαν γεγονότα καθησυχαστικά.

Ὁπωσδήποτε οἱ ἰθύοντες τοῦ Βελιγραδίου μᾶλλον ἐφησύχαζον, ἂν κρίνῃ κανεὶς ἀπὸ τὴν κατάπληξιν τὴν ὁποίαν ἐξεδήλωσαν ὅταν ἀνηγγέλθη ἡ ὑπογραφὴ τοῦ Συμφώνου Τιράνων (27 Νοεμβρίου 1926) καὶ ἐγνώσθη τὸ περιεχόμενόν του. Ἡ σύναψις τοῦ συμφώνου τούτου ἤρχετο ὀλίγον μετὰ τὴν συνάντησιν Τσάμπερλαιν — Μουσολίνι εἰς Διέόνον, ἐξ ἀφορμῆς τῆς ὁποίας τόσος εἶχε δημιουργηθῇ θόρυβος. Ἐπιρόκειτο λοιπὸν πράγματι περὶ ἀγγλοϊταλικῆς συνεργασίας πρὸς διόλυσιν τῆς Μικροᾶς Ἀντάντ, ἢν ἤθελεν ἡ Ἀγγλία, ὑποστηρίζουσα εἰς ἀντάλλαγμα τὴν δρᾶσιν Ἰταλίας εἰς τὴν Μεσόγειον;

Μέσα εἰς τὸ πλαίσιον αὐτὸ ἐτοποθετήθη τὸ Ἰταλοαλβανικὸν σύμφωνον. Ἐν ᾧ ὁ κ. Νίντσιτς ὑπέβαλε τὴν παραίτησίν του, διότι «ἔλαβε χώραν συμβάν, τὸ ὁποῖον ἐκλόνισε τὴν πεποίθησιν, ἐπὶ τῆς ὁποίας ἐθέσισε τὴν πολιτικήν του», τοῦτον δὲ ἠκολούθει ὅλόκληρος ἡ Κυβέρνησις, ὁ τύπος καὶ οἱ πολιτικοὶ τοῦ Βελιγραδίου ἐχαρακτήριζον τὴν Ἰταλικὴν ἐπιτυχίαν ὡς «πρᾶξιν ἐσκεμμένος μὴ φιλικὴν», ὡς «προδοσίαν», ὡς «δυνάμει» περίπτωσιν πολέμου. Ὅλοι ὡμίλουν περὶ τῆς ἀνάγκης τῆς στροφῆς τῆς Νοτιοσλαυΐας πρὸς ἄλλα στηρίγματα—πρὸς τὴν Γαλλίαν, πρὸς τὴν Ἀγγλίαν, πρὸς τὴν Ρωσσίαν, πρὸς τὴν Γερμανίαν. Ὅλοι ἐτόνιζον τὸν κίνδυνον ἐκ τοῦ «ἀπομονωτικοῦ κλοιοῦ», δι' οὗ ἡ Ἰταλία ἐπεξήγετει νὰ περιδάλῃ τὴν Νοτιοσλαυΐαν. Ἐκρούετο ὁ κώδων τοῦ κινδύνου, διότι ἡ χώρα ἔμενεν ἄνευ συμμάχων, ἐν ᾧ ἡ Ἰταλία κατόρθωσε νὰ προσεταιρισθῇ τὴν Ἑλλάδα (πιστώσεις ὁπλισμοῦ, ἀπόρριψις τῶν συμφωνιῶν), τὴν Βουλγαρίαν, τὴν Ρουμανίαν καὶ συνεννοεῖτο μετὰ τῆς Οὐγγαρίας, ἴνα περικλείσῃ πανταχθεν τὴν Σερβίαν. Εἰδικότερον, ὅσον ἀφορᾷ τὴν Ἀλβανίαν, τὸ σύμφωνον, ἐγγυώμενον τὸ πολιτικὸν καὶ νομικὸν καθεστὼς τῆς Ἀλβανίας, δηλαδὴ τὴν προσωπικὴν κατάστασιν τοῦ Ἀχμὲτ Ζώγου, ἐχαρακτηρίσθη ὡς ἐπιδόλλον σύσιαστικὸς προτεκτοράτον ἐπὶ τῆς Ἀλβανίας καὶ ὡς μέλλον νὰ δικαιολογήσῃ, εἰς τὴν πρώτην παρουσιασθησομένην περίπτωσιν, τὴν στρατιωτικὴν ἐπέμβασιν τῆς Ἰταλίας. Τέλος τὸ σύμφωνον τοῦτο ἀπετέλει ὄχι μόνον ἐγκατάλειψιν τῆς πολιτικῆς τῆς ἰταλοσερβικῆς φιλίας, ἀλλὰ καὶ καταπάτησιν τῆς ἀρχῆς: «τὰ Βαλκάνια εἰς τοὺς Βαλκανίους».

*Ἐν τῷ μεταξὺ οἱ ἐπίσημοι κύκλοι ἐτήρουν ἄκραν ἐπιφυλακτικότητα. Τὸ σύμφωνον ὑπεελήθη καὶ κατεχωρήθη εἰς τὴν Γραμματείαν τῆς Κ. Τ. Ε. ἄνευ οὐδεμιᾶς διαμαρτυρίας ἐκ μέρους τῆς Νοτιοσλαυΐας. Αἱ προκλήσεις τῆς ἀντιπολιτευόμενος ἔμενον ἀναπάντ

Η ΠΡΩΪΑ
ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ	ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ
ΕΤΗΣΙΑ ΔΡΑΧ. 360	ΕΤΗΣΙΑ ΛΙΡ. ΑΓΓ. 3
ΕΞΑΜΗΝΟΣ » 200	ΑΜΕΡΙΚΗΣ ΔΟΛΛΑΡ. 15

Ούδεμία απόδειξις πληρωμής είνε έγκυρος εάν δεν φέρη την υπογραφήν του διευθυντοῦ της «Πρωΐας» Δ. Παπαγεωργίου και την σφραγίδα της εφημερίδος.

στεριζόμενοι, αλλά βεβαίως περί δικαιωτικού ουκ ολίγοι εύρισκον καιρόν επί της νέας ταύτης ενότητος ή ισότης της δικαιοσύνης μεταξύ των υπηκόων, και δεν θέλω ν' αναφέρω τίποτε περί αυτής, αν δεν ήτο αυτή η ίδια η ενότης, η ενότης η ίδια εν τοις πολιτικοις ενδιαφέρον, και δεν θέλω ν' αναφέρω τίποτε περί αυτής, αν δεν ήτο αυτή η ενότης η ίδια η μόνη η τοιαυτη, η μόνη η τοιαυτη η μόνη η τοιαυτη η μόνη η τοιαυτη

ΠΡΩΪΑ ΩΡΑ 5η

ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΕΞΟΜΑΛΥΝΣΙΝ ΤΟΥ ΙΤΑΛΟΣΕΡΒΙΚΟΥ

ΣΥΝΕΝΝΟΗΣΕΙΣ ΠΡΟΣ ΦΙΛΙΚΗΝ ΔΙΕΥΘΕΤΗΣΙΝ ΤΟΥ ΚΑΘΟΡΙΖΕΤΑΙ ΟΤΡΟΠΟΣ ΤΗΣ ΔΙΕΞΑΓΩΓΗΣ ΤΗΣ ΕΡΕΥΝΗΣ

ΝΕΑΙ ΔΙΑΛΛΑΚΤΙΚΑΙ ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ κ. ΠΕΡΙΤΣ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 23. — (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Ὅλαι αἱ ὑπάρχουσαι πληροφορίαι βεβαιοῦν, ὅτι ὑπὸ τῆς Γαλλίας ἐπιδιώκεται ἡ ἐπίτευξις, ἀπ' εὐθείας συνεννοήσεως μεταξὺ τῆς Ἰταλικῆς καὶ τῆς Νοτιοσλαυϊκῆς Κυβερνήσεως.

Κατὰ τὰς πληροφορίας τοῦ «Μικροῦ Παρισινοῦ», ὁ κ. Μουσσολίνι ἐξέφρασε τὰς εὐχαριστίας του πρὸς τὸν κ. Μπριάν διὰ τὰς συμβουλὰς περὶ μετριοπαθείας, τὰς ὁποίας ἔδωκεν εἰς τὴν Κυβέρνησιν τοῦ Βελιγραδίου καὶ τὸν διεβεβαίωσεν, ὅτι ἡ Ἰταλία δὲν θὰ ἐνεργήσῃ τίποτε δυνάμενον νὰ περιπλέξῃ τὴν κατάστασιν.

Κατὰ τὰς πληροφορίας τῆς «Ματέν» ὁ Σέρβος ὑπουργὸς Σπαλαϊκοβιτς ἐδήλωσεν, ὅτι ἡ Νοτιοσλαυία ἀναθέτει εἰς τὴν Γαλλίαν καὶ τὴν Ἀγγλίαν τὸ ἔργον τῆς διαρρυθμίσεως τοῦ Ἀλβανικοῦ ζητήματος, ἐπιθυμοῦσα ὅπως τοῦτο ἐξετασθῇ ἐν τῷ συνόλῳ του πρὸς ὁριστικὴν του διαρρύθμισιν.

ΑΙ ΑΓΓΛΙΚΑΙ ΑΠΟΨΕΙΣ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 23. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).—Κατὰ πληροφορίας ἡμιεπισήμου πηγῆς, αἱ διπλωματικαὶ συνεννοήσεις μεταξὺ Γαλλίας, Ἀγγλίας καὶ Γερμανίας συνεχίζονται διὰ τὴν ἐξεύρεσιν λύσεως τοῦ ἰταλοσερβικοῦ.

Ὑπὸ τῶν ἀγγλικῶν πολιτικῶν κύκλων αἱ προτάσεις τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Νοτιοσλαυΐας περὶ διενεργείας ἀνακρίσεως κρίνονται ὡς διευκολύνουσαι κατὰ πολὺ τὴν κατάστασιν, ὡς καταλληλότερος δὲ τρόπος διεξαγωγῆς αὐτῆς θεωρεῖται ὁ ὑπὸ τῶν στρατιωτικῶν ἀκολούθων τῶν ἐν Βελιγραδίῳ πρεσβειῶν.

Ὁ σὲρ Ὥστεν Τσάμπερλαιν, ἀπαντῶν εἰς ἐπερώτησιν ἐν τῇ Βουλῇ τῶν Κοινοτήτων, ἐδήλωσεν ὅτι, συμφώνως πρὸς τὰς πληροφορίας του, δὲν κρίνει ὡς ἀναγκαίαν τὴν σύγκλησιν τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν.

Ο κ. ΠΕΡΙΤΣ ΕΠΑΝΑΛΑΜΒΑΝΕΙ ΤΑΣ ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΤΟΥ

ΒΕΛΙΓΡΑΔΙΟΝ. 23. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).— Παρέχων εἰς δημοσιογράφους ἐπεξηγήσεις ἐπὶ τῆς γενομένης εἰς τὴν Σκουφίναν δηλώσεώς του, ὅτι ἡ Νοτιοσλαυΐα παρέχει εἰς ὅλον τὸν κόσμον τὸ δικαίωμα νὰ ἐνεργήσῃ ἔρευναν πρὸς ἐξακρίβωσιν τοῦ βασίμου τῶν κατηγοριῶν περὶ δῆθεν προετοιμασιῶν αὐτῆς πρὸς ἔνοπλον σύρραξιν μετὰ τῆς Ἀλβανίας, ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Περιτς ἐδήλωσε τὰ ἑξῆς:

—Δύναμαι νὰ σᾶς εἴπω, ὅτι ἡ δήλωσίς μου ἐφείλκυσε τὴν δέουσαν προσοχὴν καὶ ἐπαναλαμβάνω, ὅτι εἶμεθα πρόθυμοι νὰ δεχθῶμεν, ὅπως ἡ Κοινωνία τῶν Ἐθνῶν, ὡς ἁρμόδιον ὄργανον ἐπιβάλῃ τὴν διενέργειαν ἐρεύνης εἰς τὴν μεθόριόν μας καὶ εἰς τὴν ἀλβανικὴν τοιαύτην πρὸς ἐξακρίβωσιν τῆς πηγῆς τοῦ κινδύνου, ἐὰν αὕτη νομίζῃ ὅτι ἡ εἰρήνη ἀπειλεῖται καὶ ὅτι ἡ ἔρευνα εἶναι ἀναγκαία».

Η ΑΠΟΦΥΓΗ ΤΗΣ ΕΚΤΡΑΧΥΝΣΕΩΣ

Ἀφ' ἑτέρου, εἰς δηλώσεις του πρὸς τὸν ἀνταποκριτὴν τοῦ «Ἡνωμένου Ἀμερικανικοῦ Τύπου» ὁ κ. Περιτς εἶπεν, ὅτι ἡ Νοτιοσλαυΐα δὲν ἀπεπάθη ἐξ ἀρχῆς εἰς τὴν Κ.Τ.Ε, διὰ τὸν λόγον ὅτι ἐπιθυμεῖ νὰ διατηρήσῃ φιλικὰς σχέσεις μετὰ τῆς Ἰταλίας καὶ τῆς Ἀλβανίας, θεωρεῖ δὲ ὡς μέγιστον σφάλμα τὴν ἐκτραχύνσιν τῶν σχέσεων μετὰ τῶν δύο τούτων ἐθνῶν ἐξ ἀφορμῆς ὀχι τόσον σοβαρᾶς.

ΚΑΘΗΣΥΧΑΣΤΙΚΑΙ ΒΕΒΑΙΩΣΕΙΣ ΤΟΥΡΚΟΥ ΔΙΠΛΩΜΑΤΟΥ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΣ, 23. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).—Ὁ ἐν Βελιγραδίῳ πρεσβευτὴς τῆς Τουρκίας ἐφθασεν εἰς Κωνσταντινούπολιν μεταβαίνων εἰς Ἄγκυραν, ὅπου ἐκλήθη ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως ἵνα παράσχῃ πληροφορίας περὶ τῆς καταστάσεως, ἡτις ἐδημιουργήθη ἐκ τῆς ἰταλοσερβικῆς διενέξεως.

Κατὰ τὴν ἐντεῦθεν διέλευσίν του ὁ τοῦρκος διπλωμάτης ἐδήλωσε πρὸς τὰς τουρκικὰς ἐφημερίδας, ὅτι τὰ τηλεγραφήματα ἐκ τῶν διαφόρων εὐρωπαϊκῶν πρωτευουσῶν παρουσίασαν λίαν ἐξωγκωμένα τὰ τῆς Ἰταλοσερβικῆς διενέξεως. Οὐδέποτε, εἶπεν, ἐπεκράτησε σκέψις περὶ πολέμου. Ἡ Σερβία ἐκαλεσσεν ὑπὸ τὰ ὅπλα μόνον τὴν καλουμένην κατὰ τὴν ἀνοιξιν κλάσιν κληρωτῶν.

ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΝΥΚΤΟΣ

ΑΝΑΚΥΠΤΕΙ ΔΙΑΦΩΝΙΑ ΕΠΙ ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΟΥ

ΟΙ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΟΙ ΑΡΧΗΓΟΙ ΙΣΧΥΡΙΖΟΝΤΑΙ ΟΤΙ ΔΕΝ ΕΙΧΕ ΣΥΜΦΩΝΗΘΗ ΣΥΜΠΛΗΡΩΣΙΣ ΤΟΥ ΑΡΙΘΜΟΥ ΤΩΝ ΕΝ ΤΩ ΠΙΝΑΚΙ Α ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΩΝ

ΟΙ κ.κ. ΤΣΑΛΔΑΡΗΣ ΚΑΙ ΜΕΤΑΞΑΣ ΒΕΒΑΙΟΥΝ ΟΤΙ ΕΙΧΕ ΛΗΦΘΗ ΑΠΟΦΑΣΙΣ

Κατὰ τὰς γενομένας ὑπὸ τῶν πολιτικῶν ἀρχηγῶν ἀνακοινώσεις, αἱ μεταξὺ αὐτῶν συμφωνηθεῖσαι βάσεις διὰ τὴν διευθέτησιν τοῦ στρατιωτικοῦ ζητήματος εἶνε αἱ ἀκόλουθοι:

Ἡ συμφωνία εἶνε πλήρης διὰ τὴν ἀναθεώρησιν τοῦ πίνακος Β (τῶν ἀξιωματικῶν τῶν ὁποίων βελτιοῦται ἡ σύνταξις). Ἡ ἀναθεώρησις θὰ εἶνε εὐρεῖα, περιλαμβανομένων εἰς τὸν Β πίνακα 600 περίπου ἀξιωματικῶν.

Τὴν ἀναθεώρησιν τοῦ Β πίνακος θὰ ἐνεργήσῃ τὸ συμβούλιον τῶν στρατηγῶν, ἔχον ὑπ' ὄψιν του τὴν εὐρυτέραν ἤδη ἑρμηνείαν τὴν ὁποίαν δίδει ἡ Κυβέρνησις εἰς τὸ πνεῦμα τοῦ σχετικοῦ ψηφίσματος τῆς Βουλῆς.

Συμφώνως πρὸς τὴν νέαν ταύτην ἑρμηνείαν, τὸ ζήτημα τῆς ἀναθεωρήσεως τοῦ πίνακος Β ἐμφανίζεται πλέον ὡς οἰκονομικόν, ἐφ' ὅσον ὁ πίναξ Β περιλαμβάνει μόνον τοὺς ἀξιωματικοὺς τῶν ὁποίων βελτιοῦται ἡ σύνταξις, δὲν πρόκειται δὲ ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐν τῷ πίνακι Β ἀξιωματικῶν νὰ ἔχῃ ἐπίδρασίν τινα εἰς τὴν σημερινὴν σύνθεσιν τοῦ στρατεύματος.

Ἡ προβλεπομένη ἐπὶ πλέον δαπάνη ἐκ τῆς ἀναθεωρήσεως τοῦ πίνακος Β ὑπολογίζεται εἰς 3 1)2—4 ἑκατομμύρια δραχμῶν κατ' ἔτος.

ΔΙΑ ΤΟΝ ΠΙΝΑΚΑ Α

Ὅσον ἀφορᾷ τὸν πίνακα Α, δὲν ἔχει ἐπέλθει ὁριστικὴ συμφωνία μεταξὺ τῶν πολιτικῶν ἀρχηγῶν.

Κατὰ τὸ προχθεσινὸν ὑπουργικὸν συμβούλιον καὶ τὴν ἐπακολουθήσασαν σύσκεψιν εἶχον συζητηθῇ διάφοροι ἀπόψεις. Μεταξὺ τούτων, προετάθη ὑπὸ τοῦ κ. Παπαναστασίου ὅτι ἡ συμπλήρωσις τοῦ πίνακος Α δύναται νὰ γίνῃ ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως προσθετούσης εἰς αὐτὸν ὡρισμένον μικρὸν ἀριθμὸν ἀξιωματικῶν, μέχρι 15, τοὺς ὁποίους νὰ ἐκλέξῃ ἐλευθέρως τὸ ὑπουργικὸν Συμβούλιον. Ἀλλὰ πρὸς τοῦτο, ὁ κ. Παπαναστασίου ἐδήλωσεν ὅτι οἱ προστεθησόμενοι ἀξιωματικοὶ ἵνα καταστῇ δυνατὴ οὕτω καὶ ἡ ἐπένοδος τοῦ κ. Ὀθωναίου.

Τοῦτο, ὡς εὐνόητον, ἀπέκρουσε διαρρήδην ὁ κ. Τσαλδάρης, τονίσας ὅτι εἰς τὸν πίνακα Α δὲν δύναται κατὰ λογικὸν εἰρμὸν νὰ προστεθοῦν εἰμὴ μόνον ἀξιωματικοὶ ἀδικηθέντες ὑπὸ τοῦ συμβουλίου τῶν στρατηγῶν.

Καθ' ἃ ἤδη ἐξήγησε χθὲς τὴν νύκτα ὁ κ. Παπαναστασίου, μετὰ τὴν ἀντίδρασιν ἐπροχώρησεν ὡς πρὸς τὸ ζήτημα τῆς τύχης τοῦ πίνακος Α. Κατὰ συνέπειαν δὲ, δὲν ἐπῆλθε καὶ καμμία συμφωνία ἐπ' αὐτοῦ.

Ὁπωσδήποτε ὅμως, ὁ κ. Παπαναστασίου δὲν ἀποκρύπτει ὅτι δύναται νὰ ἐξευρεθῇ συμφωνία καὶ διὰ τὸν πίνακα Α, μετὰ τὸ τέλος τῶν ἐργασιῶν τοῦ συμβουλίου τῶν στρατηγῶν καὶ τὴν κοινοποίησιν τῶν συνολικῶν ἀποφάσεων αὐτοῦ.

Ἀφ' ἑτέρου, ὁ κ. Καφαντάρης, ἐρωτηθεὶς σχετικῶς χθὲς τὴν νύκτα, περιωρίσθη νὰ δηλώσῃ ὅτι «μέχρι τῆς στιγμῆς ὁ πίναξ Α μένει ἀμετάβλητος», ὑποσημειώνει δὲ ἐλήφθη ἀπόφασις διὰ τὴν συμπλήρωσιν αὐτοῦ.

Ἐπίσης καὶ ὁ κ. Μιχαλακόπουλος ἐδήλωσεν ὅτι «αὐτὸς δὲν γνωρίζει τι διὰ τὸν πίνακα Α».

ΠΡΟΚΕΙΤΑΙ ΠΕΡΙ ΠΑΛΙΝΩΔΙΑΣ;

Ἐκ τῶν ἀναφερομένων δηλώσεων τῶν Δημοκρατικῶν Ἀρχηγῶν ὡς καὶ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν κ. Μαζαράκη δηλώσαντος ὅτι ὁ πίναξ Α μένει ἀθικτος, συνήχθη τὸ συμπέρασμα ὅτι οἱ ἐν λόγῳ ἡγέται δὲν θεωροῦν ἐπιτευχθεῖσαν κομμίαν συμφωνίαν, οὔτε κἂν κατ' ἀρχήν, διὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ Α πίνακος.

Ἡ τοιαύτη στάσις τῶν δημοκρατικῶν ἡγετῶν θὰ ἠδύνατο νὰ ἐκληφθῇ ὡς σκάπιμος παλινωδία ἐπὶ ληφθείσης κατ' ἀρχὴν ἀποφάσεως διὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ Α πίνακος, δεδομένου ὅτι ὅλαι αἱ χθεσιναὶ, μέχρι τῆς νυκτὸς, πληροφορίαι συνέπιπτον εἰς τὸ ὅτι εἶχε γίνει κατ' ἀρχὴν δεκτή, εἰς τὸ προχθεσινὸν Ὑπουργικὸν Συμβούλιον, ἡ συμπλήρωσις τοῦ Α πίνακος, ἀπέμενε δὲ μόνον πρὸς καθορισμὸν ὁ τρόπος καθ' ὃν θὰ ἐγίνετο αὕτη.

Οἱ ἀντιβενιζελικοὶ ἐν τούτοις ἡγέται, δὲν ἔχουν τὴν ἐντύπωσιν ὅτι πρόκειται περὶ παλινωδίας τῶν δημοκρατικῶν.

ΟΙ κ.κ. ΤΣΑΛΔΑΡΗΣ ΚΑΙ ΜΕΤΑΞΑΣ

Τόσον ὁ κ. Τσαλδάρης, ὅσον καὶ ὁ κ. Μεταξᾶς, διηυκρίνισαν καὶ χθὲς τὴν νύκτα ὅτι τὸ ζήτημα τῆς συμπληρώσεως τοῦ πίνακος Α εἶναι κατ' ἀρχὴν λελυμένον, δὲν ὑπολείπεται δὲ εἰμὴ ἡ συμφωνία διὰ τὸν τρόπον καθ' ὃν θὰ ἐνεργηθῇ αὕτη.

Οἱ κ.κ. Τσαλδάρης καὶ Μεταξᾶς νομίζουν ἐν πεποιθήσει ὅτι κατὰ τὴν τελικὴν συζήτησιν ἡ ὁποία θὰ γίνῃ μεταξὺ τῶν πολιτικῶν ἀρχηγῶν διὰ τὴν διαδικασίαν τῆς συμπληρώσεως τοῦ Α πίνακος δὲν θὰ εὑρεθοῦν ἐνώπιον παλινωδίας τῶν δημοκρατικῶν ἀρχηγῶν, δυναμένης νὰ θέσῃ εἰς κίνδυνον τὴν ἐπιτευχθεῖσαν συμφωνίαν διὰ τὴν λύσιν τοῦ ὅλου στρατιωτικοῦ ζητήματος.

ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΜΑΖΑΡΑΚΗ-ΧΑΡΑΛΑΜΠΗ

Χθὲς π.μ. ὁ πρόεδρος τοῦ Ὑμ.λοῦς συμβουλίου διὰ τὴν ἐπαναφορὰν τῶν ἀποτάκτων ἀξιωματικῶν ἀντιστράτηγος κ. Χαραλάμπης μετέβη εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν καὶ συνεργάσθη μετὰ τοῦ κ. Μαζαράκη. Καθ' ἃς ἔχομεν πληροφορίας ἡ συνεργασία αὕτη ἦτο σχετικὴ μὲ τὸ ζήτημα τῆς συμπληρώσεως τῶν πινάκων ἐπαναφορᾶς ἀποτάκτων.

Ὁ κ. Μαζαράκης ἀνεκοίνωσεν εἰς τὸν κ. Χαραλάμπην τὰς ἀπόψεις τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ παρεκάλεσεν αὐτὸν ὅπως συνεννοηθῇ σχετικῶς μὲ τὰ λοιπὰ μέλη τοῦ συμβουλίου. Ὁ κ. Ὑπουργὸς κατόπιν θὰ ἐπικοινωνήσῃ καὶ μὲ τὰ μέλη τοῦ συμβουλίου ἵνα μάθῃ τὰς ἀπόψεις των.

Ἐν ἀναμονῇ τῶν ληφθησομένων ἄλλων ἀποφάσεων ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς ἐπαναφορᾶς τῶν ἀποτάκτων ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν ἔδωκε χθὲς ἐντολὴν ὅπως μὴ σταλοῦν τὰ σχετικὰ διατάγματα τῆς ἐπαναφορᾶς εἰς τὸ Κυβερνεῖον πρὸς ὑπογραφήν.

Χθὲς ὑπεγράφη διάταγμα διὰ τοῦ ὁποίου ἀντικαθίσταται ὁ ἐκ τῶν μελῶν τοῦ συμβουλίου ὑποστράτηγος κ. Δημοσθ. Διαλέτης διὰ τοῦ ὑποστρατήγου κ. Ἀλεξ. Μερεντίτου. Ἡ ἀντικατάστασις αὕτη ἐπεβλήθη διότι ὁ κ. Διαλέτης μεταβαίνει εἰς τὴν Ἰωάννινα πρὸς ἀνάληψιν τῆς Ἀνεξαρτήτου Μεραρχίας.

Ἐπίσης τὸν ἀντιστράτηγον κ. Τσιρογιάννην ἀντικατέστησεν εἰς τὸ Συμβούλιον ὁ ὑποστράτηγος κ. Δημητριάδης.

2η ΕΚΔΟΣΙΣ

ΟΙ ΕΘΝΙΚΙΣΤΑΙ ΕΠΙΒΑΛΛΟΥΝ ΤΗΝ ΤΑΞΙΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΣΑΡΑ

Η ΑΜΥΝΑ ΤΗΣ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΖΩΝΗΣ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 23. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).—Κατὰ τηλεγράφημα ἐκ Σόφιας πλῆθος ἐνόπλων προέβη σήμερον πρωΐαν εἰς ἔχθρικας ἐκδηλώσεις πλησίον τῶν Βρεττανικῶν φρουρίων βορειοδυτικῆς περιφερείας καὶ ἐπυροβόλουν ἀδιακρίτως. Οἱ Βρεττανοὶ στρατιῶται δὲν ἀντεπυροβόλησαν κατώρθωσαν ὅμως νὰ ἀπομακρύνουν τοὺς διαδηλωταὶ. Στρατιῶται τινὲς τραυματισθέντες ἀφωπλίσθησαν ὑπὸ τῶν ἀγγλῶν στρατιωτῶν.

Κατ' ἄλλας πληροφορίας ἰσχυρὰ στρατιῶται καὶ νεῦται ἀπεβιβάσθησαν εἰς τὰς ὄχθας τοῦ Τσάγκ. Χέϊ, ἔνθα ναῦται, ἀπαντῶντες εἰς ἐπίθεσιν, ἐπυροβόλησαν Κινέζους τινάς. Τὸ μόνον ἐμπόριον τῶν Γαλλίδων καλογραιῶν ἐκλείσθη. Αἱ Γαλλίδες μοναχαὶ κατέφυγον ἐπὶ τῶν πλοίων. Γαλλικὰ ἀποσπάσματα ὑπερασπίζουν τὰ ὅρια τῆς ἀποικίας καὶ τὰς ξένας γειτονικὰς κτήσεις.

Εἰς τὰς ἠθαγενεῖς συνοικίας οἱ ἐπικόφρονες ἀποκαθιστοῦν τὴν τάξιν μηδὲν. Τὰ κινεζικὰ καταστήματα ἔμειναν ἐν νέοις τὰς πύλας των. Ὁ ἀριθμὸς τῶν φονευθέντων ἢ τραυματισθέντων Κινέζων κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν συγκρούσεων ἀνέρχεται εἰς ἑκατόν.

Εἰς τὴν διεθνῆ ζώνην ἐπικρατεῖ ἀπολυτος ταξις.

ΔΟΛΟΦΟΝΙΑ ΑΝΤΙΠΑΛΟΥ ΤΟΥ ΑΧΜΕΤ ΖΩΓΟΥ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 23. (Ἀσύρματος). — Διὰ τηλεγράφημα ἐκ Λονδίνου, αἱ ἀγγλικαὶ ἐφημερίδες δημοσιεύουν τηλεγράφημα ἐκ Βελιγραδίου καθ' ὃ Γιουσοὺφ βέης, ἀντίπαλος τοῦ Ἀχμὲτ Ζώγου, ἐδολοφονήθη εἰς Πόγραδεν.

ΤΟ ΥΠΟΜΝΗΜΑ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΕΚΚΑΘΑΡΙΣΕΩΣ ΤΩΝ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΩΝ ΤΟΥ ΝΑΥΤΙΚΟΥ

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Συμβουλίου διὰ τὴν καθάρισιν τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ Πολιτικοῦ ὑποναύαρχος κ. Κριεζῆς παρουσιάσθη χθὲς ἐνώπιον τοῦ κ. Κανάρη καὶ ἐκδόσας εἰς αὐτὸν ὑπόμνημα ὑπογεγραμμένον καὶ ὑπὸ τῶν λοιπῶν μελῶν τοῦ Συμβουλίου ὑπουργῶν κ.κ. Ραζικώτσικα, Πανᾶ, Τριπάνη καὶ Λοπρέστη διὰ τοῦ ὁποίου ἐκθέτει τοὺς λόγους διὰ τοὺς ὁποίους τὸ Συμβούλιον δὲν ἠδυνήθη νὰ ἐκπληρώσῃ τὸ ἀνατεθὲν εἰς αὐτὸ ἔργον.

Ἐν τῷ ὑπομνήματι ἀναφέρεται ὅτι τὸ συμβούλιον δεσμευόμενον κατὰ Νόμον ἐκ τῶν προτάσεων τῶν διαφόρων ναυτικῶν ὀργανώσεων περὶ τῆς ἐπαγγελματικῆς ἱκανότητος τῶν ἀξιωματικῶν, δὲν ἠτο δυνατὸν νὰ ἐκφέρῃ ἀπόφασιν τιθέτους γνώμας. Ἠμπόρει ὅμως νὰ ἐκφέρῃ ἀπόφασιν ἐπὶ τῶν ἀξιωματικῶν εἴχον ὅλοι καὶ περισσότερος μονεὶς δι' αὐτοὺς προτάσεις καὶ κατὰ συνέπειαν τὸ συμβούλιον δὲν ἠδυνήθη εἰμὴ νὰ ἀποδεχθῇ τὸ περιεχόμενον τῶν προτάσεων τοῦ ἀξιωματικοῦ τῶν βοηθητικῶν κλάδων τρεῖς μόνοι ἐκ τῶν ἀξιωματικῶν τῶν προτάσεων.

Περαιτέρω ἐν τῷ ὑπομνήματι ἀναφέρεται ὅτι τὸ συμβούλιον μὴ ἐπιθυμῶν νὰ ἀφήσῃ θύνην ἔναντι τοῦ σώματος τῶν ἀξιωματικῶν ἔκρινε σκόπιμον νὰ μὴ συντάξῃ πίνακας καθαρίσεως, ἀλλὰ παραδώσῃ εἰς τὸ ἀρμόδιον τὰς διαβιβασθείσας αὐτῷ προτάσεις ἵνα ὁ ὑπουργὸς τῆς ἐκκαθαρίσεως τοῦ σώματος τῶν ἀξιωματικῶν ὁ κ. ὑπουργὸς ἔχῃ εἰς τὴν ἀπόφασιν ἅπως εἰσηγηθῇ εἰς τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον τὴν τροποποίησιν τῶν σχετικοῦ ψηφίσματος κατὰ τρόπον ὥστε τὸ ἐκκαθαριστικὸν συμβούλιον νὰ ἦ εἶνε ὑποχρεωμένον νὰ συμφωνῇ μὲ τὰς προτάσεις τῶν διαφόρων ἀρχῶν περὶ ἐπαγγελματικῆς ἱκανότητος τῶν ἀξιωματικῶν.

ΤΟ ΕΚΤΕΛΕΣΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΟΤΟΥΡΚΙΚΩΝ ΣΥΜΦΩΝΙΩΝ

Ἐντὸς τῆς ἡμέρας θὰ ὑποβληθῇ εἰς τὸν κ. Πρόεδρον τῆς Δημοκρατίας πρὸς ὑπογραφὴν τὸ ἐκτελεστικὸν Διάταγμα τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ Νόμου περὶ κυρώσεως τῶν ἑλληνοτουρκικῶν συμφωνιῶν.

Ἡ ἀνταλλαγὴ τῶν κυρώσεων τῶν συμφωνιῶν μεταξὺ τῶν δύο Κυβερνήσεων θὰ γίνῃ κατὰ πᾶσαν πιθανότητα ἐν ἐρχομένῃ ἑβδομάδι.

ΔΕΝ Θ' ΑΠΟΛΥΩΝΤΑΙ ΟΙ ΛΙΠΟΤΑΚΤΑΙ ΥΠΑΛΛΗΛΟΙ

ΠΑΡΑΤΑΣΙΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΞΑΓΟΡΑΝ

Εἰς τὸ ἀρμόδιον τμῆμα τοῦ Ὑπουργείου Στρατιωτικῶν κατηρτίσθη σχέδιον Νόμου διὰ τοῦ ὁποίου τροποποιεῖται τὸ Νομοθετικὸν Διάταγμα περὶ τῶν ὑποπεσόντων εἰς τὴν ἀδίκημα τῆς ἀνυποταξίας ἢ λιποταξίας δημοσίων ὑπαλλήλων. Δι' αὐτοῦ ὁρίζεται ὅτι δὲν θὰ ἀπολύωνται τοῦ λοιποῦ οἱ ὑποπεσόντες εἰς τὰ ἀνωτέρω ἀδικήματα δημόσιοι ὑπάλληλοι ἐκτὸς ἂν ἡ λιποταξία ἢ ἀνυποταξία αὐτῶν ἐπιφέρῃ ἐπὶ τὸν τρίμηνον.

Ἐπίσης θὰ ἐπιτρέπεται ἡ πρόσκλησις δημοσίων ὑπαλλήλων ἰδιωτῶν ἐφ' ὅσον ἡ λιποταξία ἢ ἀνυποταξία αὐτῶν δὲν ὑπερέβη τοὺς τρεῖς μῆνας.

ΟΙ ΕΜΠΟΡΟΙ ΠΕΙΡΑΙΩΣ ΔΙΑ ΤΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ ΤΩΝ

Μετὰ τὰς τριημέρους συσκέψεις τῶν ἐμπόρων Ἀποικιακῶν ἐν Πειραιεῖ ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ κ. Χ. Καραμανδῆ, καθ' ἃς ἐξωνυχίσθησαν διάφορα ζητήματα ἀφορῶντα γενικῶς τὸν κλάδον, συνέχονται σήμερον τὴν 7 μ. μ. ἀπαντες οἱ ἔμποροι καὶ βιομηχανοὶ ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ Χρηματιστηρίου. Ἐξετασθέντων, πρωτοβουλίᾳ τοῦ Ἐμπορικοῦ καὶ Βιομηχανικοῦ Ἐπιμελητηρίου. Σκοπὸς τῆς μεγάλης ταύτης συγκεντρώσεως εἶνε ἡ λήψις τῶν ἐνδεικνυομένων ἀπορασεων καὶ μέτρων ἐπὶ τοῦ Κομμουνιστικοῦ ζητήματος, τὸ ὁποῖον ἐσχάτως προσλαβὲ μεγάλην ὀξύτητα καὶ ἐπεκτείνει σοβαρὰς διὰ τὸν ἐμπορικὸν καὶ βιομηχανικὸν κόσμον τοῦ Πειραιῶς.

Χθὲς δὲ τὴν ἑσπέραν συνῆλθον ἐν τῇ Δημοτικῇ Ἀγορᾷ πολυπληθεῖς ἀντιπρόσωποι τῶν ἐμπορικῶν τάξεων καὶ συνεσκέφθησαν μετὰ τῶν δημοτικῶν ἀρχόντων διὰ τὴν ἐμπορικωτέραν ἀφαίρεσιν τῶν παραγκῶν ἀπὸ τὰς πλατείας καὶ ὁδοὺς τοῦ Πειραιῶς, διότι ἐμποδίζουν τὸ ἐμπόριον.

ΕΛΑΤΤΩΣΙΣ ΚΟΜΙΣΤΡΩΝ ΚΑΥΣΟΞΥΛΩΝ ΞΥΛΑΝΘΡΑΚΩΝ ΚΑΙ ΣΦΑΓΙΩΝ

Οἱ Σιδηρόδρομοι τοῦ Κράτους παρέχουν εἰδικὰς ἐκπτώσεις μέχρι καὶ 30 ο)ο διὰ μεταφορὰς μεγάλων ποσῶν καυσοξύλων ἢ ξυλανθράκων ἐξ Ἀγγείων ἢ Κατερίνης δι' Ἀθήνας ἢ Πειραιᾶ.

Παρέχουν ἐπίσης ἐκπτωσιν 10 ο)ο διὰ μεταφορὰς σφαγίων ἐκ Γεωργικῆς δι' Ἀθήνας ἢ Πειραιᾶ.

ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΗ ΚΑΤΑΧΡΗΣΙΣ

Συνελήφθησαν χθὲς καὶ προσφυλακίσθησαν εἰς τὰς στρατιωτικὰς φυλακὰς ὁ διοικητὴς καὶ ὁ διαχειριστὴς τοῦ λόχου πυροβολικοῦ κατηγορούμενοι διὰ κατάχρησιν 100 περίπου χιλιάδων δραχμῶν.

Ο ΕΠΙΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΕΠΕΙΣΟΔΙΟΥ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

Ο ΕΞΑΔΕΛΦΟΣ ΤΟΥ κ. ΓΟΝΤΙΚΑ ΕΡΡΑΠΙΣΕ ΤΟΝ κ. ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ

ΔΥΟ ΠΥΡΟΒΟΛΙΣΜΟΙ ΕΝ ΤΗ ΠΛΑΤΕΙΑ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

Χθὲς τὴν 1 μ. μ. ἐνῷ ὁ βουλευτὴς κ. Θ. Γρηγορίου ἐκάθητο μετά τινος φίλου του εἰς τὸ παρὰ τὴν πλατεῖαν Συντάγματος καφφενεῖον Ἀντωνιάδη, τὸν ἐπλησίασε ὁ κ. Δημοσθένης Γόντικας 45ετῆς, ζωέμπορος, ἐξάδελφος τοῦ βουλευτοῦ κ. Γόντικα, ἄγνωστος εἰς αὐτὸν καὶ τὸν παρεκάλεσε νὰ ἐγερθῇ διὰ νὰ τοῦ ὁμιλήσῃ. Ὁ κ. Γρηγορίου ἠγέρθη καὶ ἐπλησίασε τὸν κ. Γόντικα, ὁ ὁποῖος τοῦ ἐδήλωσεν ὅτι ὀνομάζεται Αὐγερινὸς καὶ τὸν ἠρώτησεν ἂν ἦτο ὁ ἐκ Κυνουρίας βουλευτὴς κ. Γρηγορίου. Εἰς καταφατικὴν ἀπάντησιν τοῦ κ. Γρηγορίου ὁ κ. Γόντικας ὑψωσε τὴν χεῖρα διὰ νὰ τὸν ραπίσῃ.

Ὁ κ. Γρηγορίου προφυλαχθεὶς ἐδέχθη ἐλαφρότερον τὸ κτύπημα, ἀπολέσας ὅμως τὴν ἰσορροπίαν του ἔπεσε χαμαί.

Ὁ κ. Γρηγορίου ἀπὸ τῆς θέσεως αὐτῆς ἰδὼν ὅτι ὁ ἀντίπαλός του εἶχε διάθεσιν νὰ ἐπαναλάβῃ τὸ ράπισμα, ἐξήγαγε τὸ περίστροφον καὶ ἐπυροβόλησε δίς ἀνεπιτυχῶς κατὰ τοῦ κ. Γόντικα, ὅστις ἐπὶ τῇ θέᾳ τοῦ περιστρόφου εἶχε τραπῇ εἰς φυγήν.

Παραυτίκα πολῖται ἄλλοι μὲν συνέλαβον τὸν κ. Γόντικαν, ἄλλοι δὲ συνεκράτησαν τὸν κ. Γρηγορίου ὁ ὁποῖος παρέδωσεν ἡμέσως τὸ περίστροφόν του εἰς τὰ προστρέξαντα ἀστυνομικὰ ὄργανα.

Ἀμφότεροι ὡδηγήθησαν εἰς τὸ Βον Τμῆμα Ἀσφαλείας ὅπου ὁ κ. Γρηγορίου ἐφέθη ἐλεύθερος μετὰ τὴν βεβαίωσιν τ